41999D0018

ODLUKA IZVRŠNOG ODBORA

od 28. travnja 1999.

o poboljšanju policijske suradnje u sprečavanju i otkrivanju kaznenih djela

(SCH/Com-ex (99)18)

IZVRŠNI ODBOR,

uzimajući u obzir članak 132. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma,

uzimajući u obzir članak 39. gore spomenute Konvencije,

u želji da nastave s naporima za poboljšanje uvjeta prekogranične policijske suradnje,

vodeći računa o odluci Izvršnog odbora od 16. prosinca 1998. (Doc. SCH/Com-ex (98)51 Rev 3),

ODLUČIO JE:

Ovim se odobravaju načela kojima se uređuje policijska suradnje u sprečavanju i otkrivanju kaznenih djela, kako su navedena u noti Predsjedništva (Doc. SCH/I (98)75 Rev 5) od 28. travnja 1999.

Luxembourg, 28. travnja 1999.

Predsjednik

C. H. SCHAPPER

SCH/I (98)75 Rev. 5

Predmet: **Primjena članka 39. Konvencije: poboljšanje policijske suradnje u sprečavanju i otkrivanju kaznenih djela**

Njemačko predsjedništvo nastoji poboljšati policijsku suradnju između država ugovornica u istragama kaznenih djela. Na sastanku Skupine I, 14. rujna 1998., predsjedništvo je predalo notu u kojoj navodi probleme i moguća rješenja (SCH/I (98)55 Rev.).

Sve su se delegacije složile da se može puno toga napraviti za uklanjanje nedostataka u policijskoj suradnji u području istraga kaznenih djela, kad bi se odredbe Schengenske konvencije jedinstveno tumačile i primjenjivale na temelju njezinih ciljeva.

Ugovorne stranke se slažu da poboljšana policijska suradnja u kaznenim istragama ne smije dovesti u pitanje ovlasti pravosudnih sudskih tijela.

Sljedeća rješenja su kratkoročno izvediva:

1. **Popis**

Za potrebe primjene članka 39. Schengenske konvencije te poboljšanja istrage i sprečavanja kaznenih djela, policijske snage schengenskih država mogu razmjenjivati informacije pod uvjetom:

— da razmjena informacija ne zahtijeva upotrebu prisilnih mjera,

— da je razmjena informacija dopustiva prema nacionalnom pravu zamoljene ugovorne stranke i da predviđene aktivnosti nisu isključiva domena pravosudnih tijela ili da zahtijevaju njihovu suglasnost.

Poboljšanja u istragama i sprečavanju kaznenih djela ostvarit će se suradnjom između policijskih snaga schengenskih država bez uključivanja pravosudnih tijela kad se pojave razlozi za sumnju ili konkretne opasnosti, posebno putem dole navedenih mjera. Ovaj popis nije konačan, a provedba spomenutih mjera mora biti dopustiva prema nacionalnom pravu zamoljene države i države moliteljice:

— identifikacija vlasnika i vozača vozila,

— upiti o vozačkim dozvolama,

— utvrđivanje gdje se osoba trenutačno nalazi i gdje je njezino boravište,

— identifikacija telekomunikacijskih pretplatnika (telefon, telefaks i internet), ako je ta informacija javno dostupna,

— dobivanje informacija od osoba koje ih daju policiji na dobrovoljnoj osnovi ([1]),

— identifikacija osoba,

— prijenos podataka iz policijskih baza podataka ili datoteka, uz poštivanje relevantnih zakonskih odredaba koje uređuju zaštitu podataka,

— priprema planova i usklađivanje mjera pretraživanja, te pokretanje hitnih pretraživanja (neovisno o pretraživanjima u SIS-u),

([1]) Prema nacionalnom pravu Austrije, Njemačke i Nizozemske, primjenjuje se načelo dobrovoljnih policijskih saslušanja.

— utvrđivanje porijekla robe, posebno oružja i vozila (utvrđivanje prodajnih kanala),

— ispitivanje dokaznog materijala (kao što je šteta na vozu nakon prometnih nesreća u kojima vozač pobjegne s mjesta nesreće, brisanja u dokumentima itd.).

Schengenske se države mogu u skladu s člankom 39. Schengenske konvencije dogovoriti s pojedinim ili svim ugovornim strankama da utvrde dodatna područja u kojima policija može pružati uzajamnu pomoć bez uključivanja pravosudnih tijela.

2. **Primjena pravosudne suglasnosti uz pridržaj (članak 39. stavak 2.)**

Hitna upotreba informacija kao dokaza u kaznenim postupcima moguća je jedino ako zamoljena ugovorna stranka ne zahtijeva službene zamolbe za pravnom pomoći pored policijskog zahtjeva. Ograničeni resursi tijela odgovornih za kazneno gonjenje moraju se koristiti za rješavanje hitnih problema u sprečavanju kaznenih djela, a ne da ih se nepotrebno ograničava zahtjevom za suglasnošću.

Članak 39. stavak 2. ni u jednom aspektu ne određuje da se treba dobiti ovlaštenje od pravosudnih tijela za uvođenje dokumenata kao dokaza. Stoga je postupak za dobivanja ovlaštenja pitanje o kojem trebaju odlučiti ugovorne stranke.

Schengenske države su suglasne da policijske snage i pravosudna tijela mogu poslati zamolbe za ovlaštenjem i dokumente koji proizlaze iz rješavanja takvih zamolbi bilo kakvim sredstvima koja omogućavaju brzi prijenos, pod uvjetom da prijenos ostavlja pisani trag o autoru dokumenta (na primjer telefaks ili elektronska pošta).

3. **Pojednostavljenje postupaka**

Kaznene istrage, posebno u hitnim slučajevima, mogu se ubrzati pojednostavljenjem postupaka. Primjere za to nalazimo u bilateralnim sporazumima između dvaju schengenskih država, pri čemu na poticaj pravosudnih tijela, policijska tijela izravno surađuju pomažući jedni drugima pri policijskim saslušanjima, istragama i zapljeni predmeta, ako bi odgoda bila opasna.

Ugovorne će stranke razmotriti iskustva stečena pri ovim ili sličnim sporazumima da bi utvrdile je li moguće izraditi odgovarajuće postupke za cijeli schengenski prostor.